ŞOVINISMUL SEPARATIST

Forţele şovino-separatiste din Tiraspol au speculat totdeauna cu «doleanţele poporului». Dar mîţa în sac mult timp nu poate fi ţinută — odată şi odată ea îţi poate scoate ochii cu ghearele. Fiind mereu susţinuţi de elementele ostile din Rusia şi de Armata 14 staţionată aici, aceste forţe şovino-separatiste i-au lipsit pe băştinaşi de tot ce le aparţine: limbă, istorie, cultură, tradiţii şi obiceiuri, pregătindu-le astfel o viaţă de rezervaţie. Acum se dă ultima lovitură pentru a izgoni din şcoli şi alfabetul latin.

În orice caz, aşa cred ei că e ultima. Realitatea însă ne vorbeşte despre altceva. Atîta timp cît acţiunile separatiştilor se refereau la chestiuni generale ale tuturor şi ale nimănui, cum ar fi, să zicem, crearea republicii-fantomă, a organelor anticonstituţionale, formaţiunilor paramilitare, băştinaşii, precum şi toţi oamenii de bună credinţă din zona transnistreană, au lăsat-o mai moale, n-au protestat cu vehemenţă cum ar fi trebuit să o facă, căci aşa le-a fost hărăzit de istorie, să nu fie nici odată liberi şi să ţină mereu capul plecat. Dar cînd a venit vorba să fie izgonit din şcoală şi alfabetul latin, ei n-au mai putut rezista.

În primele zile ale lunii septembrie, la şcoala medie moldovenească nr. 1 din Slobozia au dat năvală detaşamente întregi de impostori în chestiunile învăţămîntului public de la Tiraspol, de la «O.S.T.K.» din Slobozia, de la sovietele de deputaţi pentru a pune la punct corpul didactic de la această şcoală, care încearcă să păstreze şi pe viitor grafia latină în procesul de învăţămînt. De fapt, ei ar fi procedat ca totdeauna — printr-un ordin al administraţiei de vîrf l-ar fi concediat din post pe directorul şcolii şi pe cei care îl susţin, ar fi numit în locul lor oamenii săi şi alfabetul latin ar fi dispărut din şcoală cît ai zice peşte. N-a mers însă această gogomănie şi «de vină» sînt ei înşişi. În hotărîrea separatiştilor din 12 martie 1991, semnată de Grigore Maracuţa, se scria: «În toate instituţiile de învăţămînt a introduce în mod obligator predarea istoriei ţinutului natal (Moldovei) şi istoriei Uniunii R.S.S., respectiv abandonînd predarea istoriei românilor.

În toate instituţiile preşcolare şi şcolare, şcolile de învăţămînt special, tehnicumuri şi instituţii de învăţămînt superior din zonă, studierea limbii moldoveneşti se face în grafia chirilică. Abatere se admite doar cu hotărîrea părinţilor, elevilor».

Această hotărîre nu e altceva decît o crimă de stat, dar totuşi se lasă o cît de mică şansă la viaţă măcar pentru grafia latină. Minţile «luminate» ale lui Maracuţa, Safonov ş.a. şi-au dat seama că toţi părinţii vor prefera anume veşmîntul firesc al limbii de stat şi la 23 iulie 1991, în scopul «democratizării» documentului citat, au rectificat ultima propoziţie în felul următor: «Abatere se admite doar cu hotărîrea părinţilor, elevilor şcolilor de masă şi ai studenţilor instituţiilor de învăţămînt superior, exprimată în cereri scrise, înaintate administraţiilor instituţiilor de învăţămînt respective».

Făcînd această rectificare, impostorii Transnistriei au contat pe credinţa şi supuşenia administraţilor. În ultimii doi ani ei au izbutit în mod brutal să se elibereze de conducătorii cu concepţii democratice şi să-i înlocuiască la toate posturile-cheie cu oameni credincioşi lor. Dar s-au înşelat amarnic. A lipsi generaţii întregi de viitor nu mai este o ambiţie de tipul creării unei republici-fantomă temporare, ci o crimă de neiertat pe care nu pot să n-o înţeleagă dascălii din învăţămîntul public. Majoritatea directorilor de şcoli cu mult înainte de începerea anului de învăţămînt au depus cereri în scris, cerînd să fie lăsată grafia latină în procesul de învăţămînt. Folosind metodele încercate de suprimare, separatiştii au izbutit să-i facă pe mulţi directori să-şi retragă cererile, iar o parte din ei au rămas adepţi ai grafiei latine. În raionul Slobozia, bunăoară, de partea latinităţii stau şi pînă astăzi directorii, colectivele pedagogice şi părinţii de la patru şcoli: Sucleia, Slobozia, Nezavertailovca şi Hlinaia. Nici o încercare de a-i pune la punct n-a dat rezultate.

În primele zile ale lui septembrie, după cum spuneam la început, detaşamente întregi de impostori de la Tiraspol, de la «O.S.T.K.», sovietele de deputaţi au dat năvală la şcoala medie moldovenească nr. 1 din Slobozia, punînd la cale o adunare a părinţilor. Fiecare părinte sosit la adunare era înregistrat ca la conferinţele de partid de altădată, înmînîndu-i-se şi o hîrtiuţă pe care era scris de mînă «Chirilica», «Latinica». Aceste bileţele erau un fel de buletine de vot, cu care părinţii trebuiau să-şi exprime poziţia faţă de aceste două alfabete.

Însăşi ideea de a vota alfabetul cu aceste bileţele fără pecete e un primitivism criminal de încălcare a oricăror norme umane. Ba chiar şi în hotărîrea separatiştilor citată mai sus nu se spune nimic despre votare. Această încercare de a lipsi elevii de latiniţă a eşuat: 514 părinţi au votat pentru latiniţă şi numai 140 mai slabi de înger — pentru chirilică. Detaşamentele de separatişti veniţi cu gînduri agresive au fost petrecuţi de părinţi în aşa fel ca să nu mai aibă ce căuta la şcoală niciodată.

Dar, ţi-ai găsit oamenii! Considerînd că rezultatele votării nu exprimă «doleanţele poporului», peste o săptămînă şi-a făcut apariţia la această şcoală însuşi Grigore Maracuţa, înconjurat de o suită întreagă de feţe mari, unii din care nici n-au idee de limba de stat. Au venit să vorbească cu corpul didactic în mod civilizat şi democratic. Şi au vorbit, Maracuţa încheindu-şi discursul în faţa învăţătorilor aşa: «Noi nu sîntem contra latiniţei, dar părinţii trebuie să menţioneze în cererile lor, că vor limba română, nu cea moldovenească şi cu grafie latină». De data aceasta impostorul Transnistriei contează pe românofobie, implantată de secole în mintea trăitorilor din partea locului.

Valul nemulţumirilor creşte, la Grigoriopol s-au început grevele pedagogilor, părinţilor şi ale elevilor de protest împotriva fărădelegilor, la Slobozia şi în alte părţi aşteaptă să vadă, ce trăsnaie le va mai veni în cap canaliilor separatiste. Ultimii însă ţipă în gura mare la radio, televiziune şi în presa reacţionară că «naţional-fasciştii» din Chişinău au «lipsit» moldovenii din Transnistria de naţionalitate, limbă, grafia strămoşească şi de Patrie.

«Şi totuşi cine sîntem noi?» — o face pe mortul în popuşoi doctorul în filologie Ion Ciobanu, sau Ivan Dmitrievici Ceaban, Ceban, Cioban, cum se scria el pe timpul cînd a pus limba română sub teasc, a stors din ea toată frumuseţea ei de limbă modernă, lăsînd doar drojdiile mucegăite pentru a forma o limbă inexistentă numită moldovenească, în articolul întitulat anume cu această întrebare şi publicat în gazeta tiraspoleană «Dnestrovskaia pravda» din 29 septembrie curent: «Pe mine, ca şi pe oricare moldovan simplu, mă alarmează procesul de demoldovenizare, proces care a depăşit deja limita critică».

Vedeţi dumneavoastră, nu-l alarmează procesul de mancurtizare în masă, care a început odată cu procesul de fabricare a unei limbi inexistente, nu-l alarmează lipsirea de viitor a generaţiilor, ci demoldovenizarea. Fericiţi sînt ardelenii, muntenii, vrîncenii şi alţi fraţi de ai noştri, că n-au avut nefericirea să se nască între ei «doctori în filologie», care le-ar fi fabricat limbi proprii «strămoşeşti». Nu de alta, dar acum ar fi fost şi ei învinuiţi de deardelenizare, demuntenizare, devrîncenizare etc.

După ce se mai întreabă singur pe sine «ce se întîmplă cu noi, cum vom trăi mai departe, de ce acum e atîta fals, unde s-au pierdut moldovenii din Moldova?» doctorul în filologie de la Chişinău, frecvent autor în presa tiraspoleană, oftează din greu: «Mi-e ucigător de strașnic că această rătăcire i-a cuprins aşa de tare pe foştii mei studenţi, acum oameni onoraţi, scriitori cunoscuţi — Grigore Vieru, Dumitru Matcovschi. Ei citesc frecvent public poezii insultătoare, de ocară la adresa moldovenilor, care nu se consideră români...».

Descoperiri «savante» de acestea întîlnim în fiecare gazetă tiraspoleană, în orice emisiune de radio sau televizată. Toţi se întreabă, de ce atîta fals în viaţă? Se întreabă, dar continuă să spună numai minciuni. Aşa-s oamenii fără Patrie şi fără credinţă.

B. GHEORGHIŢA.

Demoldovenizare sau... mancurtizare?